

ter blive ændrede. Men Betingelserne for, at det skal ske, er rigtignok det, at deres Formaal ligesom Landboforeningernes er af landøkonomisk Art, gaar ud paa Oplysning og Dygtiggørelse til at faa forøget Udbytte af den danske Jord. Kunne Husmandsforeningerne blive i det Spør, ville de kunne virke til stor Gavn for det mindre Landbrug og derved for hele Samfundet.

Men naar det ærede Medlem for København's Amts 2den Valgkreds har saa stor Interesse for Husmandsforeningerne, gør jeg neppe hverken ham eller Socialdemokraterne i det hele nogen Uret ved at mene, at det af mig nævnte Formaal ikke absolut for dem er Hovedsagen. Hovedsagen for dem er sikkert det at vinde Husmændene for den socialistiske Fremtidsstat. Det er jo meget ærligt, og det er der jo for saa vidt ikke noget at sige til. Jeg vil endog indrømme, at der egentlig er mere Mening i det, end der er i, at der fra anden Side rejser er Mand rundt til Husmandsforeningerne og præker en særlig Husmandspolitik. Det synes jeg næsten, der er mindre Mening i. Man maa nemlig huske paa, at hvis Husmandsforeningerne gøres til politiske Foreninger, er det dermed udelukket, at de kunne faa Administrationen af Statsbevillinger. Jeg tror, det vil være ganske umuligt at give politiske Foreninger Raadighed over Administrationen af de Bevillinger, der her er Tale om. Men naturligvis, Hensigten er jo klar nok. Det, man fra begge Sider vil, er at sætte Skel i Bondestanden. Jeg tror ikke, dette Forsøg vil lykkes. Dertil have nemlig Husmænd og Gaardmænd for mange fælles Interesser og samvirke paa for mange Omraader. Det vil være i højeste Grad uheldigt — ja, jeg tager ikke i Betænkning at bruge saa stærke Udtryk, som at det vil være at rokke ved Grundpillerne for det danske Landbrug, idet jeg nemlig mener, at den Samvirken, vi nu have indenfor Landbruget, er en af Grundpillerne for det danske Landbrug for Tiden, og det skulle vi være meget varsomme med at rokke ved. Som særlig Byrepræsentant kunde det ærede Medlem selvfølgelig ønske at splitte Landbodemokratiet, det kan jeg saa godt forstaa, men jeg tror, som nævnt, ikke, at det vil lykkes hverken ham eller

hans Hjælpere i og udenfor Socialdemokratiet.

For øvrigt har jeg det Indtryk af det ærede Medlems Tale, at hans Forstaaelse af Husmandsbevægelsen staar nogenlunde paa Højde med hans Betragtninger om det farlige i, at vi sælge Avlsdyr til Rusland til gode Priser. Det undrede mig meget at faa det Indtryk af det ærede Medlems Tale, at han var lige saa national, naar det gælder Husdyr, som han formentlig er international, naar det gælder Mennesker. For øvrigt vil jeg sige, at jeg ikke er ganske sikker paa, om det er rigtigt at slette den Bevilling, der er givet som Hjælp til at faa indarbejdet et Marked for Avlsdyr i Rusland. Dette overordentlig store og frugtbare Land staar jo forhaabentlig overfor en Opgangsperiode. Vi maa jo haabe, at Friheden kommer til Gennembrud i Rusland, thi i saa Fald vil Rusland komme til at gennemgaa en lignende Udvikling, som Danmark har gennemgaaet. Jeg tænker mig, at Rusland staar paa et lignende Trin, som vi stode paa i Begyndelsen af forrige Aarhundrede, og med de Muligheder, der ere, mener jeg ogsaa er forbunden Muligheden af, at der virkelig kunde blive et godt Marked for Avlsdyr i Rusland. Derfor er jeg, som sagt, noget i Tvivl om, hvorvidt det er rigtigt, at Bevillingen slettes. Det er selvfølgelig givet, at man maa have den rette Mand til at rejse der over. Jeg ved ikke, om det er den rette Mand, der er til Stede der; men hvis det er den rette Mand, kunde det dog være klogt endnu et Aars Tid at beholde Bevillingen, da det lader til, at der Aar for Aar afsættes flere Avlsdyr i Udlandet. Der er ingen Fare for, at de danske Landmænd ere saa upraktiske, at de sende deres bedste Avlsdyr der over, men det er en stor Fordel at kunne sende 2den og 3die Klasses Varer der over til Priser, der ligge betydeligt over, hvad der ellers kan opnaas for dem.

Carl Hansen (Præstø Amts 5te Valgkreds): Ved Finanslovens 1ste Behandling tillod jeg mig at omtale et Andragende fra Danmarks Biavlerforening om et Tilskud til at bekæmpe Bipesten her i Landet. Det glæder mig nu, at denne Sag